

KAUSIKONSERTTI

Mirjam Helin -kilpailun satoa

OULU
SINFONIA

Käsiohjelma 3 €

Torstai 16.1.2025 klo 18.30
Madetojan sali

Rumon Gamba kapellimestari
Hedvig Haugerud sopraano
Jingjing Xu mezzosopraano
Junho Hwang tenori
Oulu Sinfonia

Torstai 16.1.2025 klo 18.30
Madetojan sali

Ohjelma

Rumon Gamba kapellimestari
Hedvig Haugerud sopraano
Jingjing Xu mezzosopraano
Junho Hwang tenori
Oulu Sinfonia

Johann Strauss (1825–1899):

Alkusoitto operetista Lepakko (1874)

Edgar Elgar (1857–1934):

Sea Pictures op. 37 (1899)

IV Where Corals Lie

san. Richard Garnett

V The Swimmer

san. Adam Lindsay Gordon

Giacomo Puccini (1858–1924):

Rodolfon aaria "Che gelida manina"

oopp. La bohème (1896)

Jules Massenet (1842–1912):

Wertherin aaria "Pourquoi me reveiller"

oopp. Werther (1887)

Edward Grieg (1843–1907):

Fra Monte Pincio op. 39 nro 1 (1869–1884)

En Svane op. 25 nro 2 (1876)

Våren op. 33 nro 2 (1873–1880)

Vincenzo Bellini (1801–1835):

Romeon ja Tebaldon duetto "Ella è Morta"

oopp. I Capuleti e i Montecchi (1830)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791):

Alkusoitto oopp. Figaron häät KV 492 (1786)

Seston aaria "Parto, Parto"

oopp. La Clemenza di Tito KV 621 (1791)

Donna Elviran aaria "Mi tradi quell'alma ingrata"

oopp. Don Giovanni KV 527 (1787)

Pietro Mascagni (1863–1945):

Intermezzo

oopp. Cavalleria Rusticana (1889)

Richard Wagner (1813–1883):

Elisabethin aaria "Dich, Teure Halle"

oopp. Tannhäuser WWV 70 (1845)

Jacques Offenbach (1819–1880):

Hoffmannin aaria "O dieu! De quelle ivresse"

oopp. Hoffmannin kertomukset (1880)

Giuseppe Verdi (1813–1901):

Rigoletton aaria "La donna e mobile"

oopp. Rigoletto (1851)

Leo Delibes (1836–1891):

Lakmén ja Mallikan "Kukkaduetto"

oopp. Lakmé (1883)

Kesto noin 2 h (sis. väliajan)

Varaslähtö Ravintola Preludissa klo 18.00.
Keskustelu illan konsertista.

OULU
SINFONIA

Sea Pictures**IV Where Corals Lie***san. Richard Garnett*

The deeps have music soft and low
 When winds awake the airy spray,
 It lures me, lures me on to go
 And see the land where corals lie.

The land, the land where corals lie.

By mount and mead, by lawn and rill,
 When night is deep, and moon is high,
 That music seeks and finds me still,
 And tells me where the corals lie.

And tells me where the corals lie.

Yes, press my eyelids close, 'tis well,
 Yes, press my eyelids close, 'tis well,
 But far the rapid fancies fly
 The rolling worlds of wave and shell,
 And all the lands where corals lie.

Thy lips are like a sunset glow,
 Thy smile is like a morning sky,
 Yet leave me, leave me, let me go
 And see the land where corals lie.

The land, the land where corals lie.

V Swimmer*san. Adam Lindsay Gordon*

With short, sharp violent lights made vivid,
 To southward far as the sight can roam,
 Only the swirl of the surges livid,
 The seas that climb and the surfs that comb.

Only the crag and the cliff to northward,
 The rocks receding, and reefs flung forward,
 Waifs wreck'd seaward and wasted shoreward,
 On shallows sheeted with flaming foam.

A grim, gray coast and a seaboard ghastly,
 And shores trod seldom by feet of men -
 Where the batter'd hull and the broken mast lie,
 They have lain embedded these long years ten.

Love! Love! when we wandered here together,
 Hand in hand! Hand in hand through the sparkling weather,
 From the heights and hollows of fern and heather,

God surely loved us a little then.

The skies were fairer, the shores were firmer -
 The blue sea over the bright sand roll'd;
 Babble and prattle, and ripple and murmur,
 Sheen of silver and glamour of gold.

Sheen of silver and glamour of gold.

So, girt with tempest and wing'd with thunder
 And clad with lightning and shod with sleet,
 And strong winds treading the swift waves under
 The flying rollers with frothy feet.

*(suom. Hannele Eklund, ellei toisin mainita)***Merikuvia****IV Korallien maa***san. Richard Garnett*

Syvydet soivat lempeinä ja vaimeina
 Kun tuulet herättävät pärskeet
 Ne houkuttelevat minua matkaamaan
 katsomaan maata, jossa korallit asuvat.

Maata, jossa korallit asuvat.

Vuorilla ja jyrkanteillä, nurmilla ja puroissa,
 sydänyöllä, kun kuu on korkealla
 se musiikki minut etsii, ja löytää lepäämästä
 ja kertoo, missä on korallien maa.

Ja kertoo, missä on korallien maa.

Sulje vain silmäluomeni, näin on hyvä
 Sulje vain silmäluomeni, näin on hyvä
 Mutta kauas ja kerkeästi lentää mieleni
 Vyöryvien aaltojen ja kotiloiden maailmoin,
 Ja maahan, jossa korallit asuvat.

Huulillasi hehkuu iltarusko,
 Hymysi on kuin aamutaivas,
 Silti jätä minut, laske menemään
 katsomaan maata, jossa korallit asuvat.

Maata, jossa korallit asuvat.

V Uimari*san. Adam Lindsay Gordon*

Lyhyiden, terävien, kiivaiden valojen synnyttämänä
 Etelään, niin kauas kuin silmä kantaa
 Elonmerkkinä vain tyrskyjen harja,
 Meri kohoo ja aallot pauhaavat.

Pohjoisessa vain jyrkänne ja kallio
 Ja vetäytyvät kivet ja eteenpäin puskevat karit,
 Ja meren murtamat rantaan jätetyt hylt
 Loimuavan vaahdon verhoamalla matalikolla.

Synkeä, harmaa rannikko, surkea rantakaista
 Ja rannat, joille harvoin astuu ihmisjalka -
 Missä lojuvat piestyt rungot ja katkenneet mastot
 Vuosikymmenenkin hiekan peittämänä.

Rakkaani! Kun kuljimme täällä kaksin,
 Käsikkäin säteilevässä ilmassa
 Saniaislaaksoissa ja kanervakukkuloilla.

Tottahan olimme hiukan Jumalan mieleen.

Taivas oli kirkkaampi ja rannat vankemmat silloin,
 Meri soljui sinisenä yli kirkkaan hiekan
 Se pulputti ja löpötti, solisi ja supisi
 Hehkuen hopeaa ja kiiltäen kultaa.

Hehkuen hopeaa ja kiiltäen kultaa.

Rajuilman vyöttämänä, ukkosen siivin,
 Verhoutuneena salamoihin ja jäätävään räntään
 Vahvojen tuulien polkiessa vuolasta vettä
 Lentävät laineet vaahtoavine jalkoineen,

One gleam like a bloodshot sword-blade swims on
The sky line, staining the green gulf crimson,
A death-stroke fiercely dealt by a dim sun
That strikes through his stormy winding sheet.

O brave white horses! you gather and gallop,
The storm sprite loosens the gusty rains;
O brave white horses! you gather and gallop,
The storm sprite loosens the gusty rains;

Now the stoutest ship were the frailest shallop
In your hollow backs, on your high-arched manes.
I would ride as never man has ridden
In your sleepy, swirling surges hidden;

I would ride as never man has ridden
To gulfs foreshadow'd through strifes forbidden,

Where no light wearies and no love wanes.
No love,
Where no love, no love wanes.

Che gelida manina

Che gelida manina,
se la lasci riscaldar.
Cercar che giova?
Al buio non si trova.
Ma per fortuna é una notte di luna,
e qui la luna l'abbiamo vicina.
Aspetti, signorina, le dirò con due parole
chi son, e che faccio, come vivo. Vuole?
Chi son? Sono un poeta.
Che cosa faccio? Scrivo.
E come vivo?
Vivo in povertà mia lieta
scialo da gran signore
rime ed inni d'amore.
Per sogni e per chimere
e per castelli in aria,
l'anima ho milionaria.
Talor dal mio forziere
ruban tutti i gioielli
due ladri, gli occhi belli.
V'entrar con voi pur ora,
ed i miei sogni usati e i bei sogni miei,
tosto si dileguar!
Ma il furto non m'accora, poiché,
poiché v'ha preso stanza la speranza!
Or che mi conoscete, parlate voi, deh!
Parlate. Chi siete? Vi piaccia dir!

Pourquoi me reveiller

Pourquoi me réveiller,
ô souffle du printemps?
Pourquoi me réveiller?
Sur mon front je sens tes caresses,
et pourtant bien proche est le temps
des orages et des tristesses!

Yksi välähdys kuin verenkarvainen miekanterä jatkaa uimistaan
Taivaanrannassa vihreä lahti värjäytyy purppuraiseksi.
Se on tummuvan auringon viimeinen kuolinisku
Joka iskee läpi myrskyävän viitan.

Oi uljaat valkeat ratsut! Laumana nousette laukkaan,
Myrskyn henki löysää puuskaiset ohjakset,
Oi uljaat valkeat ratsut! Laumana nousette laukkaan,
Myrskyn henki löysää puuskaiset ohjakset,

Nyt vakainkin alus on vain hauras pursi.
Selkänne notkossa, harjanne korkealla kaarella,
Ratsastaisin niin kuin ei kukaan ole ratsastanut
Uinuvien kuohujen pyöртеiden kätöksessä

Ratsastaisin niin kuin ei kukaan ole ratsastanut
Kiistoilla kiellettyihin salaisiin lahtiin

Joissa valo ei tummu eikä rakkaus laannu.
Ei rakkautta,
Missä ei rakkaus, ei mikään rakkaus laannu.

Tuo kätönen on aivan kylmä

Tuo kätönen on aivan kylmä,
antakaa minun lämmittää sitä.
Mitä hyödyttää etsiä?
Ei se pimeässä löydy.
Mutta onneksi on kuutamoyö,
ja täällä kuu on hyvin lähellä meitä.
Odottakaa, neiti, kerron teille parilla sanalla,
kuka olen ja mitä teen. Tahdotteko kuulla?
Kuka minä olen? Olen runoilija.
Mitä minä teen? Kirjoitan.
Ja miten minä elän?
Elän hilpeässä köyhyydessäni
mukavasti kuin suurikin herra,
kirjoittelen riimejä ja rakkauslauluja.
Mitä uniin ja näkyihin
ja pilvilinnoihin tulee,
sieluni on miljonääri.
Joskus kaksi varasta
riistää minulta kaiken, mitä minulla on;
ne varkaat ovat kaksi kaunista silmää.
Ne tulivat juuri sisään teidän kanssanne,
ja totutut uneni ja kauniit unelmani
haihtuivat välittömästi.
Mutta niiden varkaus ei minua sureta,
olenhan niiden tilille saanut toivoa!
Nyt kun te tunnette minut, kertokaa itsestänne,
voi, kertokaa, kuka olette! Olkaa niin kiltti!

Miksi minut herätät

Miksi minut herätät
oi kevään henki?
Miksi minut herätät?
Otsallani tunnen hyväilysi,
ja samalla lähestyy
myrskyjen ja murheiden aika!

Pourquoi me réveiller,
ô souffle du printemps?

Demain dans le vallon
viendra le voyageur
se souvenant de ma gloire première.
Et ses yeux vainement
chercheront ma splendeur.
Ils ne trouveront plus que deuil
et que misère! Hélas!
Pourquoi me réveiller,
ô souffle du printemps!

Fra Monte Pincio

Aftenen kommer, solen står rød,
farvende stråler i rummet henskyllende
lyslængslens glans i uendelig fylde; —
fjællet forklares, som åsyn i død.
Kuplerne gløder, men længere borte
tåken langs markernes blålige sorte
vugger opover som glæmselen før:
over hin dal dækker tusen års slør.

Aftenen, hvor rød og varm!
blusser av folkelarm,
glødende hornmusik,
blomster og brune blik. —

Fortidens store står rundtom, knapt kjænte,
bundne i marmor og vænte.

Vesper det ringer, i rødmende luft
tonernes ofFerdamp tåker og spredes,
kirkernes hellige halvmørke bredes,
aftenbøn bæver i ord og i duft.
Ildbæltet over Sabinerne spænnenes,
bluss på Campagnen av hyrderne tændes,
En højde over Rom, stadens spasergang,
hvor musikken spiller og den fornemme verden møtes
hver aften.
Roma med lamperne frembryder matt,
likesom sagn av historiens nat.

Gjænnem den unge kvæll
hopper en saltarell'; —
sværmere knaller til
latter og morra-spill; —

tankerne stræber i farver og toner
trofast mot det som forsoner.

Lyset har tapt i sin lydløse kamp,
himmelen hvælder de dunkelblå buer,
dypt fra dens evighed stjærnerne luer,
jordmassen synker i tåke og damp.
Øjnene flygter fra mørket mot staden,
møter et liktog med fakler i gåden;
natten det søker, men lysenes flag
vifter dog håb fra den evige dag.

Muntert en mandolin
lyder til dans og vin,
munkesang, gatelek
døves av tappenstrek; —

Miksi minut herätät
oi kevään henki?

Huomenna laaksoon
tulee matkaaja,
joka muistaa ensi riemuni.
Ja turhaan silmänsä
etsivät loistoani.
Eivät ne muuta löydä kuin murhetta
ja kurjuutta. Tätä surkeutta!
Miksi minut herätät
oi kevään henki?

Monte Pincio*

Ilta jo joutuu, aurinko punaa;
Värikkäät säteet huuhtovat huoneen
Valon kaipauksen hohtava, ääretön täyteys;—
Kukkula kuulas kuin kuolleella kasvot
Sen laki hehkuu, vaan kauempana
Sumu sinisenmustan maiseman päällä
Kohoa maasta kuin unohdus muinoin:
Laaksossa tuhatvuotinen huntu
Peittää punaisenlämpimän ehtoon hetken

Liekehtivän ihmisorinasta
Vaskisoitinten hehkusta

Kukkasista, tummasta luonnista silmäin. —
Ajatus tavoittaa värejä, ääntä

Menneet suuruudet, melkein unohdettuina
Ympärillä vartovat marmorin vangittuina .

Vesper jo soi, purppuroituva ilma
Uhriäänit sumuna leviämässä.
Pyhäköiden hämää kasvaa ja hiipii,
Suitsukkeet, rukoukset täyttävät illan
Sabiinittaret sitovat solmuvyönsä
Tulet paimenten syttyvät Campagnan yllä,
Valaistu Rooma on vain himmeä hahmo
Satuna menneisyyden yöstä.
Vaan läpi illan varhaisen
Loikkaa saltarellon tanssien; —

Joukko, yhteen pyrkien
Naurun ja leikkien luokse; —
Ajatus tavoittaa värejä, ääntä
Pyrkien lujana yhteyteen uuteen.

Jo hävinnyt valo on taistonsa mykän,
Taivaan kaari kattaa sinervät holvit,
Sen ikuisuudesta syvältä tuikkivat tähdet,
Maanpiiri katoaa sumuun ja usvaan.
Katse pimeyttä vieroo, katsoo kaupungin suuntaan
Kohtaa kadulla ruumissaaton lyhdyt; —
Etsii yötä, vaan valojen viirit
Liehuvat toivoa ikuisen päivään.

Iloisesti mandoliini
Kutsuu tanssin, viinin pariin,
Munkin laulu, kadun leikit
Hukkuu rummupärinään; —

gjænnem det drømmende livsårens banken
glimter med daglys i tanken.

Stille det bliver, æn dunklere blå
himmelen våker og vænter; — opunder
fortid som drømmer, og fremtid som stunder,
usikre bluss i det rugende grå!
Men — de vil samle sig, Roma fremstige
lystændt en nat for Italiens rige:
Klokkerne kimer, kanonerne slå,
minnerne flammer på fremtidens blå! —

Yndig om håb og tro
op mot nygifte to
jubler en sanger til
cithar og fløjtespill.

Stærkere længsler får barnesøt hvile —
mindre tør vågne og smile.

En Svane

Min hvide svane
du stumme, du stille,
hverken slag eller trille
lod sangrøst ane.

Angst beskyttende
alfen, som sover,
altid lyttende
gled du henover.

Men sidste mødet,
da eder og øjne
var lønlige løgne,
ja da, da lød det!

I toners föden
du sluttet din bane.
Du sang i döden;
du var dog en svane!

Våren

Enno ein Gong fekk eg Vetren å sjå
for Våren å røma;
Heggen med Tre som der Blomar var på,
eg atter såg bløma.
Enno ein Gong fekk eg Isen å sjå
frå Landet å fljota.
Snjoen å bråna og Fossen i Å
å fyssa og brjota.
Graset det grøne eg enno ein Gong
fekk skoda med Blomar;
enno eg høyrde at Vårfuglen song
mot Sol og mot Sumar.

Sågiddren endå meg unntes å sjå
på Vårbakken dansa,

Unenomaisen elämän suonien läpi
Katsoo se, ajatuksissaan päivänvalo.

Jo on hiljaista, sini tummennut on yhä,
Taivas valvoo ja vartoo; — ja ovat sen alla
Menneen uni, saapuva tulevaisuus,
Valot värjyvät hauraassa harmaudessa!
Vaan: ne tahtovat yhtyä, ja Rooma nousta,
Valaisten koko Italian yön
Siis soikaa te kellot, te jyskykää tykit,
Muistot liekkeihin tulevan sinestä saa! —

Toivossa, uskossa loistavana
Vastavihittyjä tervehtäen,
Laulaja juhlien käy
Sitraa, huiluja soittain .

Suuremmat haaveet vielä uinua saa lailla lapsen —
Vähäisemmät voi herätä hymyyn.

*Kukkula Roomassa, kävelykatu, jossa musiikki soi ja ylhäisö kohtaa iltaisin.
(Suom. Annelie Bruntli)

Joutsen

Valkea joutseneni,
myykkä ja hiljainen,
Suloisessa laulussasi
ei kimalusta, ei kuvioita.

Huolestuneena suojellen
nukkuvaa keijukaista,
aina kunnellen,
kaarissa liukuen

Mutta kerran
teit kohtaamisestamme viimeisen
valheellisilla lupauksillasi,
valheellisilla lupauksillasi,

Laulaen päätit
maallisen matkasi.
Kuollessasi lauloit;
totisesti olit joutsen!
(Suom. Annelie Bruntli)

Kevät

Kerran vielä nähdä sain
kuin kevät talven väistymään saattoi.
Tuomi jo kukkainsa valkeat tertut
kauneimmat kantai.
Nähdä sain vielä kuin murtuvi jää,
maa kahleista luopuu,
pois sulaa hanget ja veet tyrskyä,
ne vaahdoten kuohuu.
Vihreellä nurmella katsella sain
mä kukkien metsää.
Laulavan kuulla mä lintujen sain,
mä sain kohti kesää.

Kerranhan saapua itsekin saanen
auringon maille,

Fivrelð á flaksa og fjuka ifrá
 der Blomar seg kransa.
 Alt dette Vårliv eg atter fekk sjå,
 som sidan eg miste.
 Men eg er tungsam og spyrja meg må:
 tru det er det siste?
 Låt det so vera: Eg mykje av Vent
 i Livet fekk njota;
 meire eg fekk, enn eg hadde fortent
 og Allting må trjota.

Ella è morta

Ella è morta, o sciagurato;
 per te morta di dolore.
 Ah! paga alfine è del tuo core
 l'ostinata crudeltà

TEBALDO

Ah! di te più disperato,
 più di te son io trafitto...
 ah l'amor mio come un delitto
 rinfacciando il cor mi va.

ROMEO

Per te morta di dolore.

TEBALDO

Son di te più disperato...
 ah l'amor mio, ecc.

ROMEO

Sei pago alfin.
 Svena, ah!
 svena un disperato...
 a' tuoi colpi
 il sen presento...
 sommo bene in tal momento
 ah! il morir per me sarà,
 sommo bene, ecc.

TEBALDO

Vivi, ah! vivi, o sventurato,
 tu che almen
 non hai rimorso,
 ah! se i miei di non tronchi,
 ah! il dolor m'ucciderà,
 ah! se i miei di non tronchi, ecc.
 Ah taci.

ROMEO

È morta.

TEBALDO

Pietà!

ROMEO

È morta.

siell' kevään keskellä en enää jäisi
 lohtua vaille.
 Kaikki, min kevät vain kohdata suo,
 näin riemua antaa.
 Kanssamme kai isäin hengetkin nuo
 viel kiitosta kantaa.
 Koivujen, kuusien vaikerruksen
 nyt voin todeks' luulla.
 Huiluja veistin ja ain jokaisen
 sain itkevän kuulla.
 (Suom. Hilikka Nortamo)

Ella è morta

Hän on kuollut, raukka;
 vuoksesi surusta kuollut.
 Ah! Maksoi viimein hinnan
 sydämesi julmuudesta

TEBALDO

Ah! Sinua epätoivoisempi
 Sinua enemmän olen lävistetty...
 Ah! Rakkauteni kuin rikos
 sydäntäni raastaa.

ROMEO

Sinun vuoksesi hän kuoli surusta.

TEBALDO

Olen sinua epätoivoisempi...
 ah rakkauteni kuin...

ROMEO

Viimeinkin saat palkkasi.
 onneton, ah!
 epätoivosta onneton..
 Iskuillesi
 paljastan rintani....
 olen valmis
 ah! Kuolema on minulle,
 ylivertaisen hyvä, olen valmis jne.

TEBALDO

Elä, ah, elä, onneton,
 sinä, jolla
 ei ole katumusta,
 ah! Jos et katkaise siteitäni
 ah! Tuskani minut tappaa,
 ah! Jos et katkaise siteitäni...
 Ah vaikene.

ROMEO

Hän on kuollut.

TEBALDO

Sääli minua!

ROMEO

Hän on kuollut.

TEBALDO

Ah! l'amor mio
rinfacciando il cor mi va.

ROMEO

Sei pago alfin.

TEBALDO

Ah! cessa.

ROMEO

Svena, ah! svena, ecc.

TEBALDO

Vivi, ah! vivi, ecc.

Mi tradi quell'alma ingrata

In quali eccessi, o Numi, in quai misfatti
orribili, tremendi
è avvolto il sciagurato!
Ah no! non puote tardar l'ira del cielo,
la giustizia tardar. Sentir già parmi
la fatale saetta,
che gli piomba sul capo! Aperto veggio
il baratro mortal! Misera Elvira!
Che contrasto d'affetti, in sen ti nasce!
Perchè questi sospiri? e queste ambascie?

Mi tradi, quell'alma ingrata,
Infelice, o Dio, mi fa.
Ma tradita e abbandonata,
Provo ancor per lui pietà.
Quando sento il mio tormento,
Di vendetta il cor favella,
Ma se guardo il suo cimento,
Palpitando il cor mi va.

Parto, Parto

Parto, ma tu ben mio,
Meco ritorna in pace;
Saro qual piu ti piace;
Quel che vorrai fato.

Guardami, e tutto oblio,
E a vendicarti io volo;
A questo sguardo dolo
Da me si pensera.
Ah qual poter, oh Dei!
Donaste alla belta.

Dich Teure Halle

Dich, teure Halle, grüss'ich wieder,
froh grüss' ich dich, geliebter Raum!

In dir erwachen seine Lieder
und wecken mich aus düstrem Traum.
Da er aus dir geschieden,

TEBALDO

Ah! Rakkaani
sydäntäni raastaa.

ROMEO

Viimein saat palkkasi.

TEBALDO

Ah! Lopeta.

ROMEO

Onneton, ah! epätoivosta onneton..

TEBALDO

Elä, ah, elä, onneton, jne.

Julma sydämeni, olet minut pettänyt

Mihin erheiden syvyyksiin, mihin vaaroihin
kauhistuttaviin ja valtaviin
ovat syyllisyys ja hulluus sinut saattaneet!
Taivaan vihan saat päällesi,
se tuo nopean tuhon.
Koston salama
pian sinuun iskee!
Ikuinen tuho on oleva tuomiosi. Onneton Elvira!
Mikä hirvittävä myrsky sydäntäsi repii!
Mistä tämä kaipuu? Nämä kauheat tuskat?

Julma sydämeni, olet minut pettänyt,
loputtoman surun päälleni heitit.
Silti yhä häntä säälin,
kun tunnen tuskani,
sydämeni huutaa koston.
Mutta rakkaus, jonka häneltä sain
sitoo sydämeni
viimein häneen.

Parto, Parto

Lähden, mutta rakkaani,
tee sovinto kanssani.
Lupaani olla niin kuin tahdot;
tehdä, mitä ikinä toivot

Katso minuun, ja kaikki on unohdettu,
ja lennän kostamaan sinulle;
ajattelen vain
tuota katsettasi.
Oi jumala, minkä voiman
kaunottarelle annoitte!

Dich Teure Halle

Sinua, kallehin sali taas tervehdin,
ilolla sinua tervehdin, sinä rakastettu huone!

Sinussa hänen laulunsa heräävät
ja herättävät minut synkästä unesta.
Kuinka ikävältä näytitkään

wie öd' erschienst du mir!
Aus mir entfloß der Frieden,
die Freude zog aus dir.

Wie jetzt mein Busen hoch sich hebet,
so scheinst du jetzt mir stolz und hehr.
Der mich und dich so neu belebet,
nicht länger weilt er ferne mehr,

Sei mir gegrüßt! Sei mir gegrüßt!
Du teure Halle, sei mir gegrüßt!

Ô Dieu! de quelle ivresse

Ô Dieu! de quelle ivresse
Embrases tu mon âme!
Comme un concert divin
Ta voix m'a pénétré!
D'un feu doux et brûlant
Mon être est dévoré;
Tes regards
Dans les miens ont épanché leur flamme,
Comme des astres radieux
Et je sens, ô ma bienaimée,
Passer ton haleine embaumée
Sur mes lèvres et sur mes yeux.

La donna é mobile

La donna è mobile
qual piuma al vento,
muta d'accento
e di pensier.
Sempre un amabile
leggiadro viso,
in pianto o in riso
é menzognero!
La donna è...

È sempre misero
chi a lei s'affida;
chi le confida
mal cauto il cor!
Pur mai non sentesi
felice appieno
chi su quel seno
non liba amor!
La donna è...

Flower Duet

LAKME
Viens, Mallika, les lianes en fleurs
Jettent déjà leur ombre
Sur le ruisseau sacré qui coule, calme et sombre,
Eveillé par le chant des oiseaux tapageurs!

MALLIKA
Oh! maîtresse,

hänen lhätönsä jälkeen!
Rauha lensi luotani,
ilo erkani sinusta.

Niin kuin rintani nyt kohooa korkealle ,
niin näytät sinä ylpeältä ja jalolta.
Hän joka sinut ja minut tuo uuteen eloon,
ei enää vaella kaukaisuudessa.

Tervehdin sinua!Tervehdin sinua!
Sinä uskollinen sali, tervehdin sinua!

Jumalani, millä päihtymyksellä

Jumalani, millä päihtymyksellä
täytät sieluni!
Kun äänesi jumalainen sointi
lävistää minut;
ihana ja polttava tuli
ahmii olemustani,
sinun katseesi
liekehtii silmissäni
kuin loistavat tähdet
Ja tunnen, oi rakkaani,
tuoksuvan hekäyksesi
huulillani ja silmissäni.

Nainen on häilyväinen

Nainen on häilyväinen
kuin höyhen tuulessa,
muuttelee puheitaan
ja ajatuksiaan.
Hänen kasvonsa ovat aina
sulaisen rakastettavat,
mutta itkipä hän tai nauroi,
hän pettää aina!
Nainen on...

Kurjasti käy sille,
joka naiseen luottaa;
joka naiseen uskoo,
varokoon sydäntään!
Mutta kukaan ei tunne olevansa
täysin onnellinen,
ellei ole sydämessään
maistanut rakkautta!
Nainen on...
(suom. Erkki Pullinen)

Kukkaduetto

LAKME
Tule, Mallika, köynnökset kukkivat
heittäen jo varjojaan
pyhälle joelle, joka virtaa rauhallisena ja tummana,
lintujen äänekkään laulun herättäminä!

MALLIKA
Oi, emäntäni,

C'est l'heure ou je te vois sourire,
L'heure bénie où je puis lire
dans le cœur toujours fermé de Lakmé!

LAKME

Dôme épais le jasmin,
A la rose s'assemble,
Rive en fleurs frais matin,
Nous appellent ensemble.
Ah! glissons en suivant
Le courant fuyant:
Dans l'on de frémissante,
D'une main nonchalante,
Gagnons le bord,
Où l'oiseau chante, l'oiseau, l'oiseau chante.
Dôme épais, blanc jasmin,
Nous appellent ensemble!

MALLIKA

Sous le dôme épais, où le blanc jasmin
A la rose s'assemble,
Sur la rive en fleurs riant au matin,
Viens, descendons ensemble.
Doucelement glissons
De son flot charmant
Suivons le courant fuyant:
Dans l'on de frémissante,
D'une main nonchalante,
Viens, gagnons le bord,
Où la source dort
Et l'oiseau, l'oiseau chante.
Sous le dôme épais,
Sous le blanc jasmin,
Ah! descendons ensemble!

LAKME

Mais, je ne sais quelle crainte subite,
S'empare de moi,
Quand mon père va seul à leur ville maudite;
Je tremble, je tremble d'effroi!

MALLIKA

Pourquoi le Dieu Ganeça le protège,
Jusqu'à l'étang où s'ébattent joyeux
Les cygnes aux ailes de neige,
Allons cueillir les lotus bleus.

LAKME

Oui, près des cygnes aux ailles de meige,
Allons cueillir les lotus bleus.
Ensemble

LAKME

Dôme épais le jasmin,
A la rose s'assemble,
Rive en fleurs frais matin,
Nous appellent ensemble.
Ah! glissons en suivant
Le courant fuyant:
Dans l'on de frémissante,

viimeinkin näen sinun hymyilevän,
siunattu se hetki, jolloin näen
Lakmén yhä suljettuun sydämeen!

LAKME

Jasmiinin tiheän kupolin alla,
ruusut kietoutuvat toisiinsa,
joen töyräällä aamun tuoreet kukat
kutsuvat meidät yhteen.
Ah! Liukukaamme
pakenevaan virtaan:
väreilevään veteen,
raukein käsin,
yllämme rantaan,
jossa lintunen laulaa, lintunen, lintunen laulaa.
Valkojasmiinin tiheä kupoli,
kutsuu meidät yhteen!

MALLIKA

Tiheän kupolin alla, jossa valkojasmiini
kietoutuu ruusuun,
joentöyrään kukat nauravat aamussa,
Tule, laskeutukaamme yhdessä.
Lempeästi liu'umme
suloisilta aalloilta
Seuratkaamme pakenevaa virtaa:
Väreilevää pintaa
raukein käsin,
yllämme rantaan,
jossa lähde nukkuu
Ja lintunen, lintunen laulaa.
Tiheän kupolin alle,
valkojasmiinin alle,
Ah! Laskeutukaamme yhdessä!

LAKME

Mutta, en tiedä, mikä pelko yhtäkkiä
minuun tarttuu,
isäni kulkiessa yksin kirottuun kaupunkiin.
Vapisen, vapisen kauhusta!

MALLIKA

Suojelkoon Ganeça-jumala häntä
lammelle asti, siellä joutsenet
leikkivät valkeine siipineen,
Menkäämme keräämään sinisiä lootuksia.

LAKME

Niin, lähelle lumisiipisiä joutsenia
menkäämme keräämään sinisiä lootuksia.
Yhdessä.

LAKME

Jasmiinin tiheän kupolin alla,
ruusut kietoutuvat toisiinsa,
joen töyräällä aamun tuoreet kukat
kutsuvat meidät yhteen.
Ah! Liukukaamme
pakenevaan virtaan:
Värisevään veteen,

D'une main nonchalante,
Gagnons le bord,
Où l'oiseau chante, l'oiseau, l'oiseau chante.
Dôme épais, blanc jasmin,
Nous appellent ensemble!

MALLIKA

Sous le dôme épais, où le blanc jasmin
A la rose s'assemble,
Sur la rive en fleurs riant au matin,
Viens, descendons ensemble.
DouceMENT glissons
De son flot charmant
Suivons le courant fuyant:
Dans l'on de frémissante,
D'une main nonchalante,
Viens, gagnons le bord,
Où la source dort
Et l'oiseau, l'oiseau chante.
Sous le dôme épais,
Sous le blanc jasmin,
Ah! descendons ensemble!

raukein käsin,
yllämme rantaan,
jossa lintunen laulaa, lintunen, lintunen laulaa.
Valkojasmiinin tiheä kupoli,
kutsuu meidät yhteen!

MALLIKA

Tiheän kupolin alla, jossa valkojasmiini
kietoutuu ruusuun,
joen töyrään kukat nauravat aamussa,
Tule, laskeutukaamme yhdessä.
Lempeästi liu'umme
sen suloisilta aalloilta
Seuratkaamme pakenevaa virtaa:
Väreilevään pintaa
raukein käsin,
yllämme rantaan,
jossa lähde nukkuu
Ja lintunen, lintunen laulaa.
Tiheän kupolin alle,
valkojasmiinin alle,
Ah! Laskeutukaamme yhdessä!

Alkusoitto oli pitkään se osa oopperaa, jonka säveltäjä tekaisi hetkeä ennen ensi-iltaa. Siihen koottiin parhaat palat tulevasta esityksestä, tarttuvia ja kauniita melodioita, eikä kimaralla ollut muuta merkitystä kuin herättää hälisevän yleisön huomio siihen, että esitys oli alkamassa. **Johann Straussin** alkusoitto menestysopereettiin *Lepakko* on juuri tällainen hittikooste.

Melkein sata vuotta aiemmin syntynyt **Wolfgang Amadeus Mozartin** *Figaron häät* tarjoaa toisenlaisen vaihtoehdon alkusoitolle, joka voikin olla materiaalistaan itsenäinen teos. Se ei toimi yleisön sisäänsoittona, vaan virittää tulevan draaman tunnelmaan, *Figaron häiden* tapauksessa alkusoiton sähköisyys valmentaa yleisöä valpauteen, sillä luvassa on melkoista juonittelua ja pyörittelyä. Oopperoiden välisoitot puolestaan toimivat usein hengähdystaukona samalla tiivistäen tunneskaalaa ja viitaten tulevaan. **Pietro Mascagnin** traagisen *Cavalleria rusticana* mustasukkaisuusdraaman *Intermezzo* on yksi oopperakirjallisuuden tunnetuimmista välisoitoista: lyhyt, mutta ilmaisuvoimainen ja sellaisena mestarillinen osoitus Mascagnin kyvyistä yhdistää musiikki ja draama.

Englantilaiset karut, korkeat merenrantamaisemat ovat tulleet suomalaisillekin tutuiksi lukuisista poliisisarjoista. 1800-luvulla ne kiehtoivat niin runoilijoita kuin säveltäjiä. **Edvard Elgarin** viiden laulun sarjassa *Merikuvia* jokainen laulu nojaa eri runoilijan tekstiin. *Where Chorals Lie* on sävelletty kirjastonhoitaja **Richard Garnettin** runoon, jonka neljä säkeistöä väritetään orkesterissa eri tavoin. Tunnelmallisen laulun jälkeen kuultava sarjan päätöslaulu *The Swimmer* perustuu poliisi, hevoskasvattaja ja runoilija **Adam Lindsay Gordonin** runoon ja on varsin dramaattinen. Elgar on käyttänyt vain osan runosta ja tuo sarjan päättävään lauluun myös säkeitä aiemmista runoista.

Bergenistä Norjan kansallissankariksi noussut **Edvard Grieg** meni naimisiin serkkunsa **Nina Hagerupin** kanssa, ja koska tämä oli laulaja, säveltäjä kirjoitti suuren määrän sopraanolauluja vaimolleen. Useimmiten säveltäjä itse esiintyi vaimonsa kanssa, ja pääsipa pariskunta konsertoimaan myös kuningatar **Victorialle** Englantiin. Monet Griegin laulut ovat niin suosittuja, että niistä on tehty myös versiot orkesterille ja solistille. *Fra Monte Pincio* muistelee Roomaa ja Villa Medicistä tunnettua kukkula, haikea kevätlaulu *Våren* lienee Griegin suosituimpia sävellyksiä ja joutsenaiheinen *Svane* jatkaa säveltäjän hyvin taitamaa haikaa tunnelmointia.

Mozart sävelsi vain hieman ennen kuolemaansa kahta oopperaa yhtä aikaa, *Taikaahuilu* ja *Tituksen lempeyttä* (*La Clemenza di Tito*). Ne ovat lähes vastakohdat tyyllisesti ja ideologisesti, sillä *Taikaahuilu* on laulunäytelmän ja oopperan risteyttävä filosofinen teos, mutta *Tituksen lempeys* ei voisi olla vanhanaikaisempi. Se perustuu moneen kertaan sävellettyyn vanhaan librettoon, ker- too ihailevaan sävyyn antiikin jalosta hallitsijasta ja sisältää usean roolin Mozartin inhoamille kastroateille. Vaihtoehtoja ei vapaalle säveltäjälle kuitenkaan ollut, kun uusi konservatiivinen keisari **Leopold II** tarvitsi nopeasti uuden oopperan juhlistamaan Böömin kruunajaisiaan Pra-hassa. Teoksesta on jäänyt elämään vain suuri Sekstuksen aaria, jossa Mozart hyödyntää hyvän ystävänsä, klarinetisti **Anton Stadlerin** taituruuta basettitorvisoolossa.

Konsertin tenoriaariat **Giacomo Puccinin**, **Jules Massenettin** ja **Jacques Offenbachin** oopperoissa ovat kaikki rakastuneiden miesten syvimpiä tunteita kuvaavia lauluja, jotka hyödyntävät lyyrisen äänen kykyä rakentaa pitkiä melodioita ja huipentaa tunnelma yhä korkeammalle kohoavaan lauluun. Rodolfon aaria kuullaan oopperan alkupuolella, ja se on tenorin ensimmäinen, vielä hapuileva rakkauden tunnustus keuh-

kotautiselle sopraanolle. Werther ja Hoffmann laulavat aariaansa myöhemässä vaiheessa tarinoitaan ja ovat siksi jo melko epätoivoisia rakkaudessaan.

Tyystin toisenlainen tenori on Mantovan herttua **Giuseppe Verdin** oopperassa *Rigoletto*, huikentelevainen naistenmies vailla aitoja tunteita. Sen mukainen on hänen tunnetuin aaria, jossa herttua vakuuttaa naisten olevan mieleltään häilyviä ja siksi niin helppoja saaliita. Huoleton säkeistö-laulu ei edes yritä yltää ooppera- aarian mittoihin.

Mozartin oopperassa *Don Giovanni* traagisin naiskohtalo on aatelisneito Donna Elviralla. Vaikka hän tulee toistamiseen Giovannin pettämäksi ja pilkkaamaksi, syvä rakkaus mieheen ei horju. Taiturillisessa aariassa *Mi tradi* musiikin tekee mielenkiintoiseksi naisen tunteiden ristiriitaisuus: samalla kun Elvira säälii miestä, hän ei voi olla rakastamatta tätä. Mozartin oopperoissa virtuoosisuus ilmentääkin yleensä suuria tunteita tai niiden ristiriitoja, niin myös tässä.

Leo Delibes'n ooppera *Lakmé* hyödyntää häpeilemättä 1800-luvun lopun porvariväen rakkautta eksotiikkaa kohtaan. Brahmanipapin tytär rakastuu englantilaiseen upseeriin, eikä sellaisesta toki seuraa muuta kuin monta tuntia kaunista musiikkia ja kaksoisitsemurha. Oopperan alussa kaikki on hyvin ja Lakmé keräilee kukkasia palvelijansa Malliken kanssa osaamatta epäillä, mitä on luvassa.

Vincenzo Bellinin oopperassa *Capuletit ja Montecchit* kuulija hätkähtää, kun Romeon roolin laulaa mezzosopraano, sillä alun perin teoksessa käytettiin kastroattilaulajaa. Ooppera soveltaa muutenkin melko vapaasti *William Shakespearen* tarinaa, ja niin Tebaldo (Tybalt) on hengissä, kun Julia löydetään kuolleena. Vihamielillä Tebaldo ja Romeo on vihdoin yhteinen sävel, kun kumpikin suree rakastamaansa naista (joka ei vielä olekaan kuollut). ♡

Rumon Gamba © Kati Leinonen

Rumon Gamba kapellimestari

Ennen vuonna 2022 alkanutta kauttaan Oulu Sinfonian ylikapellimestarina **Rumon Gamba** on toiminut ruotsalaisen Norlannin oopperan, Tanskan Aalborgin sinfoniaorkesterin ja Islannin sinfoniaorkesterin ylikapellimestarina. Oulu Sinfonian kapellimestarina hän on vieraillut jo useamman kerran ennen viime vuoden alussa käynnistynyttä ylikapellimestarikauttaan. Musiikkiopintonsa Gamba aloitti Durhamin yliopistossa Koillis-Englannissa ja jatkoi kapellimestariluokalle Lontoon kuninkaalliseen musiikkiakatemiaan.

Rumon Gamban kapellimestariura käynnistyi vuonna 1998 BBC:n filharmonisessa orkesterissa aluksi assistenttina ja sittemmin kapellimestarikumppanina aina vuoteen 2002. Hän on kysytty orkesteri- ja oopperakapellimestari, joka vierailee säännöllisesti johtamassa BBC:n orkestereita, ja on siten myös Proms-festivaalin vakiovierailija. Arvostettujen eurooppalaisten orkestereiden lisäksi hän on tuttu nimi myös Englannin kansallisoopperan kapellimestarina. Rumon Gamban kapellimestaridebyytti Suomen kansallisoopperassa keväällä 2024 sai mediassa kiitosta. ♥

Hedvig Haugerud sopraano

Mirjam Helin -kilpailun lehdistöraadin suosikki, norjalainen sopraano **Hedvig Haugerud** (s. 1994) valmistui Norjan musiikkiakatemiasta ja jatkoi opintojaan Pariisin konservatoriossa ja Kööpenhaminan ooppera-akatemiassa. Kaudella 2023/24 Haugerud on esittänyt **Edvard Griegin** lauluja Espanjan-kiertueella Bergenin filharmonisen nuoriso-orkesterin kanssa ja laulanut **Richard Straussin** *Elektran* Neljännen palvelustytön konsertissa Bergenin filharmonisen orkesterin kanssa **Ed Gardnerin** johtamana. Hän debytoi myös Straussin *Salomen* nimiroolissa Metzin oopperassa. Hän on esiintynyt aiemmin myös Norjan kansallisoopperassa ja Tanskan kuninkaallisessa oopperassa, sekä Ruotsin Opera på Skåretissä. Hän sai vuoden 2023 Pariisin oopperakilpailun toisen palkinnon ja voitti vuoden 2024 Kansainvälisen Lauritz Melchior -laulukilpailun. Vuoden 2024 lopussa Hedvig Haugerudille myönnettiin suurin Norjassa nuorelle lahjakkaalle taitelijalle jaettava palkinnon. Energiayhtiö Equinorin rahoittaman tunnustuksen arvo on 1 000 000 Norjan kruunua (n. 85 000 €). ♥

Jingjing Xu mezzosopraano

Mirjam Helin -kilpailun voittaja, kiinalainen **Jingjing Xu** (s. 1999) ei ennen Helineitä ollut aiemmin osallistunut kansainvälisiin kilpailuihin eikä esiintynyt orkestrisolistina. Kypsyydestään ja vahvoista tulkinnoistaan kilpailussa kiitosta saanut Xu on valmistunut maisteriksi McGillin yliopiston Schulich School of Musicista Montrealista, jossa hän opiskeli **Annamaria Popescun**, **Michael McMahonin** ja **Esther Gonthierin** johdolla. Vuonna 2022 hän debytoi **Georg Friedrich Händelin** *Orlondon* nimiroolissa Opera McGillin kanssa. Vuonna 2023 Xu voitti Wirth-laulukilpailun. Ensi kesänä Jingjing Xu laulaa **Gioachino Rossinin** *Tuhkimon* nimiroolin Brengenzin oopperajuhlilla Itävallassa. ♥

Junho Hwang tenori

Mirjam Helin -kilpailun toisen palkinnon voittanut **Junho Hwang** (s. 1998) on eteläkorealainen tenori. Hän suoritti musiikin kandidaatin tutkinnon vuonna 2021 Soutlin kansallisessa yliopistossa ja opiskelee tällä hetkellä Berliinin Hanns Eisler -musiikkikorkeakoulussa **Anna Korondin** johdolla. Vuonna 2023 hän voitti ensimmäisen palkinnon, Alessandro Ariosi -erityispalkinnon, Hollean-der Calix -erityispalkinnon ja Aydin Ustuk -erityispalkinnon kansainvälisessä Competizione dell'Opera -laulukilpailussa. Junho Hwang laulaa tällä hetkellä Berliinin valtionoopperan oopperastudiossa. ♥

Pro Oulu Sinfonia

Pro Oulu Sinfonia tarjoaa jäsenilleen kulttuurin ystävien yhteisön ja syventävän yhteyden orkesteriin.

Jäseniltojen pitkät taiteilijahaastattelut jatkavat siitä, mihin Varaslähtöjen lyhyet päättyvät. Virtuosi Ultimi -stipendigaala on Oulun kevätkauden huippuhetki. Laadukkaat

kulttuurimatkamme johtavat kävijänsä mukavassa seurassa uusille musiikin seuduille.

Toiminnoillaan Pro Oulu Sinfonia rahoittaa Oulu Sinfonian muusikkojen Virtuosi Ultimi -stipendejä ja muuta tukeaan Oulu Sinfoniale.

prooulusinfonia.fi

Oulu Sinfonia

Oulu Sinfonia on maamme pohjoisin sinfoniaorkesteri. Konsertoimme viikoittain Oulun Musiikkikeskuksen Madetojan salissa. Orkesteri aloitti toimintansa vuonna 1937, sai oikeuden käyttää kaupunginorkesterin nimeä vuonna 1954 ja kunnallistettiin vuonna 1961. Nykyinen nimi otettiin käyttöön vuonna 2005.

Kausikonsertit ovat orkesterin vahva perusta. Ohjelmiston täydentävät erilaiset konserttisisällöt kuten operat ja näyttämöproduktiot, elokuvakonsertit, etno- ja jazz-musiikki ja muut rytmimusiikin konsertit. Lapsille ja nuorille on säännöllistä tarjontaa. Viime vuosina syyskausi on alkanut jalkautumiskonserteilla palvelutaloihin ja kouluihin koko Oulun alueella.

Orkesterin levytyksiin lukeutuvat mm. **Leevi Madetojan** koko orkesterituotanto ja *Okon Fuoko* -balettipantomiihin levytys **Arvo Volmerin** johtamana. Nimikkosäveltäjänä vuosina 1997–2009 olleen **Olli Kortekankaan** ooppera *Messenius ja Lucia* sai ensi-iltansa syksyllä 2005, ja samalla ooppera levytettiin Volmerin johdolla. Vuonna 2009 ilmestyi **Mozartin** aarioita ja alkusoittoja sisältävä levy, jonka kapellimestarina on **Dmitri Slobodeniouk** ja solistina **Helena Juntunen**. Keväällä 2013 ilmestyi **Kimmo Hakolan** ja **Toshio Hosokawan** kitarakonsertot sisältävä levy, solistina **Timo Korhonen** ja kapellimestarina **Santtu-Matias Rouvali**. Lokakuussa 2016 Ondine julkaisi **Klamin** ja **Englundin** viulukonserttojen levytyksen, jonka Oulu Sinfonia teki viulutaiteilija **Benjamin Schmidin** kanssa **Johannes Gustavssonin** johdolla. Syyskuussa 2021 ilmestyi *Kaiken maailman kehtolauluja* -levy, joka sisältää **Ismo Alangon** tuotantoa, levytyksen johti **Jaakko Kuusisto**. Marraskuussa 2021 ilmestyi *Sininen Pallo* -lastenlevy, jossa mukana ovat **Tuomo Rannankari** sekä Teuvo Pakkalan musiikkiluokat ja kapellimestarina **Jaakko Jauhiainen**. Elokuussa 2022 orkesterilta ilmestyi ruotsalaisen sinfonikon **Ludvig Normanin** musiikkia sisältävä levy, jolla kapellimestarina toimi Johannes Gustavsson, elokuussa 2023 **Rumon Gamban** johdolla levytetty suomalaisia alkusoittoja sisältävä *Overtures From Finland* ja elokuussa 2024 **Aili Ikosen** teoksia sisältävä *Aili Ikosen & Oulu Sinfonia: Valo*, niinikään Rumon Gamban johdolla.

Orkesterin kapellimestareita ja kehittäjiä ovat viime vuosikymmeninä olleet **Urpo Pesonen**, **Paavo Rautio**, **Onni Kelo**, **Rauno Rännäli**, **Ari Angervo**, **Peeter Lilje**, **Arvo Volmer**, **Dmitri Slobodeniouk** ja **Anna-Maria Helsing**. Päävierailijoina ovat toimineet **John Storgårds**, **Susanna Mälkki** ja **Jaakko Kuusisto**. Syksyllä 2013 ylikapellimestarikautensa aloittaneen Johannes Gustavssonin kausi päättyi kevääseen 2021. Tammikuussa 2022 orkesterin ylikapellimestarina aloitti Rumon Gamba. ♡

Oulu Sinfonian muusikot

I VIULU

Lasse Joamets,
I konserttimestari
Mikko Sorri,
I konserttimestari
Heidi Ilmolahti, äj
Mia Ohenoja, väj
Romuald Gwardak *
Johanna Korhonen
Tiina Kortelainen
Oksana Kumpulainen
Aino Liikanen
Nadya Pugacheva
Ismo Sirén

II VIULU

Miia Vettenranta, äj *
Iida Zelenski, väj
Laura Kangas
Anna-Briitta Karjalainen *
Sari Karppinen
Marjukka Lahes
Silja Lassila *
Sari Suihkonen
Toni Tuovinen
Anita Virkkala

ALTTOVIULU

Johanna Tuikka, äj
Susanna Raudasoja, väj
Anniina Matinlassi
Helinä Nissi
Anna-Maija Rousselle
Emiliano Travasino

SELLO

Oliver Erlich, soolosellisti
Greta Ernesaks, äj
Anna Liukkonen, väj *
Olli-Pekka Kajasviita *
Janne Varis
Harri Österman

KONTRABASSO

Anne Seppänen, äj *
Fanni Hoppari, väj *
Terhi Lassila
Paula Nääppä *

HUILU

Albert Stupak, äj
Emma Tessier, väj
Carlotta Petri

OBOE

Matti Kettunen, äj
Paula Nurila, väj
Antti Turtiainen

KLARINETTI

Michał Konopiński, äj
Yung Yuan Chian, väj
Kenneth Sjöwall

FAGOTTI

Ann-Louise Wägar, äj *
Lorenzo Leone, väj *
Jordy Meulenbroeks *

KÄYRÄTORVI

Lauri Vasala, äj
Matias Nässi, väj
Pasi Salminen
Jukka Yletyinen

TRUMPETTI

Thomas Petit, äj
Fabio Barros Aguiar, väj *
Pasqual Llopis *

PASUUNA

Erkki Hirsimäki, äj
Jukka Myllys, väj
Jesus Moreno Miras *

TUUBA

Chen Hng Wong, äj *

PATARUMMUT

Jalmari Lintunen, äj *

LYÖMÄSOITTIMET

I-Han Fu, äj

HARPPU

Katlyne Roels, äj *

äj = äänenjohtaja väj = varaäänienjohtaja

* = tilapäinen kiinnitys

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 3,
PL 4, 90015 OULUN KAUPUNKI

Lippujen myynti:

OULU SINFONIAN LIPPUKAUPPA

Oulun Musiikkikeskus
Leevi Madetojan katu 3, Oulu
Puh. 050 594 9704
Avoinna Oulu Sinfonian konserttipäivisin
klo 11–19 sekä väliajalla.

TICKETMASTER

Puhelinpalvelu: 0600 10 800
(2,00 €/min. + pvm), avoinna
ma–pe klo 8–21, la 8–21 ja su 10–18.
Verkkokauppa: www.ticketmaster.fi
(ei kausikortit eikä minisarjat):
*Ticketmasterilla on ympäri Suomen
yli 80 lippukauppaa, joista voit ostaa
lippuja sekä noutaa varauksesi.*

oulusinfonia.fi